

LBRIS

We know
books

Despre carte

Dicționarul italian-român / român-italian pentru toți cuprinde aproximativ 50 000 de cuvinte-titlu și expresii din vocabularul de bază al limbii italiene și române și se adresează elevilor, studenților, turiștilor și tuturor celor care intră în contact cu limba italiană, fiind un instrument de lucru util, practic și eficient. În selectarea cuvintelor-titlu și a expresiilor din acest dicționar s-a ținut cont atât de cerințele comunicării directe, cât și de solicitările impuse de traducerea în italiană și din italiană a unor texte de dificultate medie.

Despre autor

Profesorul **George Lăzărescu** (1922-2006) a absolvit Facultatea de Litere și Filozofie a Universității București, specializarea italiană-latină. A fost doctor în științe filologice, profesor la Universitatea București și la Academia de Arte Frumoase din București. De asemenea, a fost membru al Uniunii Scriitorilor din România, al Academiei Arcadia (Roma), al Academiei Internaționale de Artă Modernă, al Academiei Internaționale pentru Propaganda Culturii, al Asociației Culturale România-Italia. I s-au acordat distincțiile „Cavaliere e Commendatore dell'Ordine al Merito della Repubblica Italiana”. A publicat lucrările: *Țările Române și Italia până în 1600; Civilizația italiană; Repere de cultură; Dicționar de mitologie; Galileo Galilei, dialog cu planetele; Petrarca prozator, contemporanul nostru; Curs de istorie a artelor; Gramatica limbii italiene*. De asemenea, a publicat dicționare, lucrări didactice, științifice, literare și numeroase traduceri din limba italiană.

George Lăzărescu

DICTIONAR

ITALIAN-ROMÂN

ROMÂN-ITALIAN

pentru toți

NICULESCU

interj. interjecție
invar. invariabil
ist. istoric, istorie
înv. învechit
jap. japoneză
jur. juridic
jurn. jurnalistică
lat. latină
lingv. lingvistică
lit. literar
liter. literatură
loc. locuțiune
m. masculin
mar. marină
mec. mecanică
med. medicină
metal. metalurgie
meteor. meteorologie
mil. militar
mine. minerit
mineral. mineralogie
mit. mitologie
mod. modă
muz. muzică
n. neutru
nat. natură
nav. naval
nedef. nedefinit
nehot. nehotărât
num. numeral
ord. ordinal
ornit. ornitologie
part. participiu
pers. personal
pict. pictură
pl. plural

poet. poetic
pol. politic
pop. popular
pos. posesiv
prep. prepoziție
prez. prezent
pron. pronume
pron. inter. pronume interogativ
pron. nehot. pronume nehotărât
prop. propoziție
prov. proverb
psih. psihologie
qlc. qualcuno, qualcosa (*italiană*
 cineva, ceva)

reg. regional
rel. relativ
relig. religie
sculpt. sculptură
sg. singular
span. spaniolă
s. substantiv
superl. superlativ
teatru teatru
tehn. tehnică
telev. televiziune
teol. teologie
text. textile
tr. trecut
v. verb
vi. verb intransitiv
vân. vânătoare
vr. verb reflexiv
vt. verb tranzitiv
vulg. vulgar
zool. zoologie

A

a *I. m., f.* sunetul și litera *a*: *dalla a alla zeta* de la „a” la „z”.
II. prep. 1. cu art. devine *al, allo, alla, ai, agli, alle, vado al mare* mă duc la mare; *matrimonio all' italiana* căsătorie stil italian. 2. cu infinitivul; *vado ~ vedere la città* mă duc să văd orașul.

abate *m.* abate, stareț; preot.

abazia *v. abbazia.*

abbacchiare *I. vt.* a scutura un copac. *II. vr.* a fi mâhnit, abătut.

abbacchiato *adj.* mâhnit, deprimat.

abbacchiatura *f.* scuturarea copacilor (la culesul fructelor).

abbacchio *m.* miel tânăr, tăiat pentru gătit.

abbacinamento *m.* orbire.

abbacinare *vt.* 1. a orbi pe cineva. 2. (*fig.*) a înșela, a induce în eroare. 3. (*arhit.*) a lua luciul, strălucirea (unei pietre, unei marmore).

abbaco, *-chi* *m.* 1. manual de aritmetică. 2. aritmetică. 3. tabla înmulțirii.

abbagliamento *m.* orbire temporară; tulburare.

abbagliare *I. vt.* 1. a orbi cu o lumină puternică. 2. (*fig.*) a înșela, a păcăli, a da cuiva iluzii. *II. vr.* a fi orbit, amețit, amăgit, indus în eroare, uimit.

abbaglio *m.* 1. orbire temporară. 2. greșeală, zăpăceală, rătăcire.

abbaiare *vi.* 1. a lătra. 2. (*fig.*) a zbiera: *~ al vento, alla luna* a striga în zadar, fără nici un rezultat.

abbaiata *f.* 1. lătrat. 2. (*fig.*) batjocură.

abbaio *m.* lătrat.

abballare *vt.* 1. a face baloturi. 2. (*fig.*) a profera minciuni de tot felul.

abbandonare *I. vt.* 1. a părăsi. 2. a renunța la ceva. *II. vr.* 1. (*fig.*) a se lăsa în voia cuiva; *~si a una passione* a ceda unei patimi. 2. a se încrede în cineva; *~si a qualcuno.*

abbandonato, *-a* *adj.* părăsit; nefolosit.

abbandono *m.* 1. părăsire. 2. uitare de sine. 3. (*jur.*) renunțare. 4. (*sport*) abandon la box, părăsirea competiției.

abbarbagliamento *m.* orbire.

abbarbagliare *I. vt.* a orbi temporar cu o lumină puternică. *II. vr.* 1. a i se întuneca vederea cuiva. 2. (*fig.*) a se încurca, a-și pierde firea.

abbarbicare *I. vi.* a prinde rădăcină. *II. vr.* a se înrădăcina; a se statornici într-un loc.

abbaruffare *I. vt.* a amesteca, a produce confuzie. *II. vr.* a se încăiera.

abbaruffata *f.* învălmășeală, confuzie, încăierare.

abbassamento *m.* 1. coborâre. 2. reducere, scădere. 3. aplecare.

abbassare *I. vt.* 1. a micșora, a reduce o înălțime. 2. a înclina. 3. a depune armele, a se supune: ~ *le armi*. 4. a coborî prețul. *II. vi.* a coborî (temperatura). *III. vr. (fig.)* a se umili: *abbassarsi*.

abbastanza *adv. I.* destul; *(fig.)* *averne* ~ a fi sătul de ceva. 2. mult; *è ~ superbo*.

abbattere *I. vt.* 1. a doborî, a dărâma. 2. *(fig.)* a învinge. 3. a deprima. 4. a anula, a nimici (o teorie, o doctrină). *II. vr.* 1. a se descuraja. 2. ~ *-si in qualcuno* a se întâlni cu cineva întâmplător.

abbattimento *m.* 1. deprimare, mâhnire. 2. lovitură. 3. ucide-re, doborâre: ~ *della selvaggina* uciderea vânatului. 4. *(mine.)* abataj.

abbattuto, *-a adj.* abătut, mâh-nit; învins, doborât.

abbazia *f.* abație, mănăstire.

abbellimento *m.* 1. înfrumusețare; împodobire. 2. ornament, podoabă. 3. *(muz.)* triluri.

abbellire *vt.* a înfrumuseța, a împodobi.

abbeveraggio *m.* adăpare.

abbeverare *I. vt.* 1. a adăpa. 2. a iriga (câmpul). *II. vr.* 1. a se adăpa. 2. a se îmbăta: ~ *di poesia*.

abbeveratoio *m.* adăpătoare.

abbiadare *vt.* a hrăni animalele cu nutreț.

abbicci *m.* 1. alfabet. 2. abecedar. 3. cunoștințele elementare.

abbiente *adj., m.* 1. (om) abil, înzestrat cu multe calități. 2. (om) bogat, avut.

abbigliamento *m.* 1. îmbrăcă-minte: *negozio di ~*. 2. podoabe.

abbigliare *vt.* a îmbrăca; a împodobi pe cineva, a găti.

abbinare *vt.* a uni; a îmbina; a împerechea.

abbindolare *I. vt.* 1. a depăna, a face ghem. 2. *(fig.)* a trage pe sfoară, a înșela pe cineva. *II. vr.* a se încurca (firele unui ghem).

abbisognare *vi.* a avea nevoie: ~ *di aiuto*.

abboccamento *m.* 1. întâlnire; convorbire. 2. *(înv.)* luptă, bătălie, înfruntare.

abboccare *I. vt.* 1. a apuca cu gura. 2. a deșerta conținutul unui vas în altul. 3. *(fig.)* a înșfăca. *II. vi.* a îmbuca (tuburile). *III. vr.* 1. a se întâlni pentru a discuta. 2. a se înclina peste măsură (o corabie).

abbocatura *f.* 1. îmbucare. 2. îmbucătura canaturilor unei uși.

abbonacciare *I. vt.* 1. a liniști, a calma. 2. a îmblânzi. *II. vr.* a se calma.

abbonamento *m.* abonament.

abbonare *I. vt.* 1. *(înv.)* a îmbuna pe cineva. 2. *(fig.)* a ierta. 3. a abona. *II. vr.* a se abona.

abbonato, *-a adj., m.* abonat.

abbondante *adj.* abundent, îmbelșugat.

abbondanza *f.* abundență, belșug.

abbondare *vi.* a prisosi, a abunda.

abbonire *I. vt.* 1. a îmbuna. 2. a face un teren bun de cultură, a ameliora. *II. vr.* a se îmbuna.

abbordare *vt., vi.* 1. a aborda. 2. *(fig.)* a acosta pe cineva. 3. a comite o acțiune cu fermitate.

abbordo *m.* 1. *(mar.)* abordare, abordaj. 2. acostare.

abbottonare *vt.* a încheia cu nasturi.

abbottonatura *f.* 1. încheiere cu nasturi. 2. garnitura de nasturi a unei haine.

abbozzacchiare *vt.* a mâzgăli o hârtie.

abbozzare *I. vt.* 1. a schița. 2. a face o ciornă. *II. vi. (fig.)* a se obișnui cu cineva.

abbozzo *m.* 1. schiță. 2. ciornă.

abbracciare *I. vt.* 1. a îmbrățișa. 2. *(fig.)* a accepta o idee. *II. vr.* a se îmbrățișa.

abbraccio *m.* îmbrățișare.

abbreviamento *m.* scurtare.

abbreviare *vt.* a scurta; a abrevia; *per ~ -la* pe scurt.

abbreviazione *f.* 1. abreviere. 2. rezumat, compendiu.

abbronzare *I. vt.* 1. a bronză (pielea). 2. a prăji; a rumeni. *II. vr.* a se bronză, a se rumeni.

abbrunamento *m.* înnegrire, bronzare.

abbrunare *I. vt.* 1. a înnegri. 2. a coborî steagul în bernă. *II. vr.* 1. a pune haine de doliu. 2. a se înnegri.

abbrustolire *vt.* a pârlî, a prăji.

abbrutimento *m.* abrutizare.

abbrutire *vt., vr.* a (se) abrutiza.

abbruttire *vt., vr.* a (se) urâți; a se desfigura.

abbuiare *vt.* 1. a întuneca. 2. a da uitării. *II. vr.* 1. *(despre vreme)* a se întuneca. 2. a orbi. 3. *(fig.)* a-și pierde mințile.

abbuono *m.* scutire de preț.

abdicare *vi.* a abdica.

aberrante *adj.* aberant, deconcertant, anormal, absurd.

aberrazione *f.* 1. aberație. 2. *(fig.)* rătăcire.

abete *m.* brad.

abietto *adj.* abject, josnic, ticălos.

abiezione *f.* abjecție, josnicie.

abile *adj.* 1. abil, îndemânic. 2. apt, potrivit.

abilità *f.* abilitate, îndemânare; aptitudine.

abilitare *I. vt.* a abilita; a acorda un titlu profesional de bază. *II. vr.* a obține un titlu important.

abissale *adj.* abisal, foarte adânc.

abisso *m.* prăpastie adâncă, abis; *(lit.)* infern.

abitabile *adj.* locuibil.

abitacolo *m.* locuință săracă, modestă.

abitante *m.* locuitor.

abitare *I. vi.* a locui. *II. vt.* a popula, a locui (o casă, un oraș).

abitato *m.* așezare omenească.

abitazione *f.* locuință; domiciliu.
abito *m.* haină, costum de haine.
abituale *adj.* obișnuit.
abituamente *adv.* de obicei, în mod obișnuit.
abituare *vt., vr.* a (se) obișnui; a (se) deprinde.
abitudine *f.* obicei; deprindere.
abiura *f.* abjurare, renegare; renunțare.
abiurare *vt.* 1. a abjura, a respinge o credință etc. 2. a se dezice.
abluzione *f.* spălare, spălătură rituală.
abnorme *adj.* anormal.
abolire *vt.* a aboli, a desființa, a suprima.
abolizione *f.* abolire, suprimare.
abominevole *adj.* îngrozitor, oribil, abominabil.
aborigeno *adj., m.* aborigen.
aborrimento *m.* oroare, aver-siune, repulsie.
aborrire *vt., vi.* a urî, a fi îngrozit de ceva; a avea oroare de.
abortire *vi.* a avorta.
aborto *m.* avort.
abrogare *vt.* a abroga, a anula o lege etc.
abside *f. (archit.)* absidă.
abusivo *adj.* abuziv.
abusare *vi.* a abuza; a profita.
abuso *m.* abuz; profit.
acacia *f.* salcâm.
acca *f.* 1. numele literei *h*. 2. nimic: *non me ne importa un'acca* nu-mi pasă de nimic.
accademia *f.* academie.
accademico *I. adj.* academic, universitar: *senato* ~ senat

universitar. *II. m.* academician.
accadere *I. vi.* a se întâmpla. *II. vr.* a se potrive, a conveni.
accaduto *m.* întâmplare.
accalappiacani *m. (invar.)* hingher.
accalappiare *vt.* a prinde în laț.
accalcarsi *vr.* a se înghesui, a se îngrămădi.
accaldarsi *vr.* a se înfierbânta, a se încălzi.
accampamento *m.* tabără; lagăr.
accampare *I. vt.* a instala o armată într-o tabără. *II. vr.* a se instala într-o tabără.
accanimento *m.* înverșunare; sârguință, zel.
accanire *I. vt.* a îndârji. *II. vr.* a se înverșuna; a depune zel într-o treabă.
accanitamente *adv.* cu îndârjire; cu zel.
accanito *adj.* înverșunat, îndârjit.
accanto *adv.* lângă.
accantonamento *m. (mil.)* cantonament.
accaparratore, -trice *adj.* acaparator.
accappucciare *vt.* a îmbrobodi, a înfola.
accarezzamento *m.* mângâiere, dezmierdare.
accarezzare *vt.* 1. a dezmierdă. 2. (*fig.*) a măguli. 3. a dori mult: ~ *un proposito* a ține mult la un plan.
accasarsi *vr.* a se căsători.
accasciamento *m.* 1. surmenare. 2. măhnire.
accatastamento ¹ *m.* înregistrarea cadastrului.

accatastamento ² *m.* îngrămădire; grămadă.
accatastare *vt.* a îngrămădi.
accattabrighe *m. (invar.)* cerțaret.
accattare *vt.* a cerși.
accattivante *adv.* captivant.
accatto *m.* 1. cerșetorie. 2. colectă, chetă.
accattone *m.* cerșetor.
accavalcione *adv.* călare.
accecamiento *m.* orbire. (*fig.*) amăgire, inducere în eroare.
accecare *vt.* 1. a orbi. 2. a astupa, a zidi.
accedere *vi.* 1. a se apropia. 2. (*fig.*) a consimți.
acceleramento *m.* accelerare, iuțire.
accendere *I. vt.* 1. a aprinde, a da foc. 2. a aprinde lumina: ~ *la luce*. 3. (*fig.*) a înflăcăra, a provoca, a ațâța. *II. vr.* 1. a se aprinde, a se mânia. 2. (*fig.*) a se îndrăgosti.
accendibile *adj.* inflamabil.
accendino *m.* brichetă.
accennare *vt.* 1. a face semn, a indica. 2. a se referi la ceva.
accenno *m.* 1. semn, indiciu. 2. referire.
accensione *f.* 1. aprindere. 2. fierbinteală.
accentare *vt.* a pune accentul scris pe o vocală.
accento *m.* accent; intonație.
accentramento *m.* 1. centralizare. 2. concentrare.
accentrare *vt.* 1. a centraliza. 2. a concentra.
accentuare *vt.* 1. a accentua. 2. a sublinia importanța unui cuvânt, unei idei.

accerchiamento *m.* 1. încercuire, împresurare. 2. (*pol.*) izolare.
accerchiare *vt.* 1. a încercui, a înconjura. 2. a pune un cerc.
accertabile *adj.* verificabil.
accertamento *m.* asigurare; verificare.
accertare *I. vt.* 1. a adevăra; a asigura. 2. a evalua. *II. vr.* a se convinge.
accesso *adj.* aprins; înflăcărat; îndrăgostit; mâniat.
accessibile *adj.* accesibil.
accessione *f.* 1. acces. 2. (*med.*) acces. 3. (*fig.*) consimțire (la o alianță); 4. achiziție nouă.
accesso *m.* 1. acces, intrare: *vietato l'* ~ intrarea oprită. 2. accesibil: *di facile* ~. 3. (*med.*) acces.
accessorio, -ori *I. adj.* secundar. *II. m.* accesorii.
accettare *vi.* a înfrunzi.
accetta *f.* bardă.
accettabile *adj.* acceptabil.
accettare *vt.* a accepta; a consimți; a admite.
accettata *f.* lovitură de bardă.
accettazione *f.* 1. acceptare, primire. 2. schimb.
acchiappacani *m. (invar.)* hingher.
acchiappare *I. vt.* a înhăța, a prinde cu forța. *II. vr.* a se prinde unul pe altul.
acchiappino *m.* joc de-a prinsesea.
acchiocciare *vr.* a se ghemui ca o cloșcă.
acciaccio, -chi *m.* 1. boală. 2. (*fig.*) pagubă, necaz, pierdere.

acciaieria *f.* oțelărie.
acciaio *m.* oțel.
acciaiolo *m.* pilă.
acciarpone *m.* cârpaci.
accidentale *adj.* întâmplător.
accidentato *adj.* (despre un teren) accidentat.
accidente *m.* întâmplare.
accidenti! *interj.* drace!
accidia *f.* apatie, nepăsare.
accidioso *adj.* apatic, nepăsător, indolent.
accigliarsi *vr.* a se încrunta.
accigliato *adj.* încruntat; posomorât.
accingersi *vr.* a se pregăti de; a începe o acțiune.
accinto *adj.* pregătit, gata de.
acciò *conj.* pentru ca.
accisa *f.* (*ec. pol.*) acciză, impozit indirect.
acciuffare *I. vt.* 1. a apuca de păr. 2. a apuca puternic.
II. vr. a se părui.
acciuca *f.* scrumbie, sardea.
acclamare *vt., vi.* a aclama, a ovaționa.
acclamazione *f.* aclamație.
accludere *vt.* a anexa.
accoccare *vt.* 1. a potrivi săgeata într-un arc. 2. a înnoda.
accoccolarsi *vr.* a se ghemui.
accodare *I. vt.* 1. a lega de coadă. 2. (*fig.*) a uni, a înșirui unul după altul. *II. vr.* a se așeza la rând, în coadă.
accogliente *adj.* primitor.
accoglienza *f.* primire cordială.
accogliere *vt.* 1. a întâmpina cordial. 2. a conține.
accoglimento *m.* 1. întâmpinare. 2. acceptare.

accollare *I. vt., vr.* 1. a împovăra. 2. a da în antrepriză.
II. vi. a se închide bine la gât (o haină).
accollato, -a *adj.* (despre o haină) închisă până la gât.
accoltellare *vt.* a lovi cu cuțitul.
accoltellatore, -trice *adj.* cuțitar.
accolto *adj.* primit, întâmpinat; adăpostit.
accomiare *vr.* a se despărți, a-și lua rămas bun.
accomodamento *m.* acord, împăcare.
accomodare *I. vt.* 1. a repara. 2. a corecta. 3. a potrivi. 4. a rezolva. 5. a mărita. 6. a împrumuta. *II. vi.* a conveni.
III. vr. 1. a se acomoda. 2. a se așeza: *s'accomodi* luați loc.
accompagnamento *m.* 1. însoțire. 2. (*muz.*) acompaniament.
accompagnare *I. vt.* 1. a însoți. 2. (*muz.*) a acompania.
II. vr. 1. a se însoți. 2. a se armoniza.
accompagnatore, -trice *adj.* însoțitor, acompaniator.
accomunare *I. vt.* a pune la un loc. *II. vr.* a fi egal cu un altul.
accongiamento *m.* 1. aranjare, găteală. 2. potrivire.
accongiare *I. vt.* 1. a aranja cu gust. 2. a pieptăna frumos părul. 3. a împodobi. *II. vr.* 1. a se împodobi. 2. a se adapta.
accongiatura *f.* 1. pieptănătură. 2. aranjare.
acconsentire *vr.* a consimți.

acccontentare *vt.* a mulțumi pe cineva.
acconto *m.* acout, arvună.
accoppiamento *m.* împerechere.
accoppiare *vt.* 1. a împerechea. 2. a căsători. 3. a uni, a îmbina.
accoramento *m.* durere, mâhnire.
accorciare *vt., vi.* a scurta; a prescurta.
accordare *vi., vt.* 1. (*muz.*) a acorda. 2. a potrivi. 3. a împăca. 4. (*gram.*) a acorda.
II. vr. a se învoi; a se împăca.
accordo *m.* 1. (*ec. pol.*) acord, pact, *agreement engl., m.* 2. armonie. 3. (*muz.*) acord. 4. conciliere, acord *m.*
accorgersi *vr.* a-și da seama, a observa.
accorgimento *m.* prezență de spirit; pricepere.
accorrere *vr.* 1. a alerga înspre. 2. a veni în ajutor.
accorto *adj.* priceput; prompt; isteț.
accostamento *m.* apropiere.
accostare *I. vt.* a apropia. *II. vr.* 1. a se apropia. 2. a adera (la un partid). *III. vr.* 1. a fi aproape. 2. (*mar.*) a se apropia de țarm.
accostumare *vt.* a obișnui, a deprinde.
accostumato *adj.* obișnuit cu; instruit.
accovacciarsi *vr.* a se ghemui; a se așeza în cuib.
accozzaglia *f.* amestecătură; adunătură.
accozzare *I. vt.* 1. a amesteca. *II. vr.* a se strânge la un loc.

accreditamento *m.* acreditate.
accreditare *I. vt.* a acredita. *II. vr.* a-și câștiga stima.
accreditato *I. adj.* acreditat; (*dipl.*) acreditat. *II. m.* persoană acreditată.
accredito *m.* creanță.
accrescere *I. vt.* a mări, a înmulți. *II. vr.* a se mări.
accrescimento *m.* creștere, mărire.
accrescitivo *m.* (*gram.*) augmentativ.
accucciarsi *vr.* (*despre un câine*) a se ghemui în culcuș.
accudire *vi.* 1. a se ocupa de ceva; a supraveghea. 2. a ajuta.
accumulare *vt.* a acumula, a aduna.
accurato, -a *adj.* îngrijit.
accuratezza *f.* acuratețe; grijă insistentă.
accusa *f.* acuzație.
accusare *vt.* 1. a acuza. 2. a vădi. 3. a notifica.
accusativo *adj., m.* acuzativ.
accusato *adj.* acuzat; inculpat.
acerbo *adj.* 1. acerb, acrișor; 2. (*fig.*) dur, sever, sfâșietor, crud.
aceto *m.* oțet.
acqua *f.* apă: ~ *stagnante* mlaștină; (*fig.*) *lavorar sott'* ~ a unelti; ~ (*di*) *selz (germ.)* *f.* sifon.
acquario *m.* acvariu.
acquasanta *f.* agheasmă.
acquata *f.* ploaie neașteptată.
acquavite *f.* rachiu; țuică.
acquazzone *m.* ploaie torențială.
acquedotto *m.* apeduct.

acquerello *m.* acuarelă.
acquiescente *adj.* supus; resemnat.
acquietamento *m.* liniștire, calmare.
acquirente *m. (com.)* achizitor.
acquisire *vt.* a achiziționa.
acquisizione *f. (com.)* achiziție *f.*
acquistare *vt.* 1. a achiziționa. 2. a dobândi. 3. a câștiga; ~ *tempo* a câștiga timp.
acquisto *m.* 1. cumpărare, cum-părătură. 2. achiziție.
acre *adj.* 1. acru. 2. (*fig.*) aspru.
acribia *f.* acribie, precizie meticuloasă, rigoare critică.
acrobata, -ati *m.* acrobat.
acropoli *f.* acropolă.
acuire *vt.* 1. a asmuți, a incita, a stârni; 2. (*fig.*) a amplifica agresivitatea.
acume *m.* ascuțime; perspicacitate.
acutizzare *vt.* a acutiza, a deveni acut.
acuto *adj.* 1. ascuțit. 2. ager.
adagio *adv.* încet; comod; prudent.
adamante *m. (poetic)* diamant.
adattamento *m.* adaptare; acomodare.
adattare *I. vt.* a adapta, a potrivii. *II. vr.* 1. a se adapta. 2. a se resemna.
adatto *adj.* potrivit; apt.
addentare *vt.* a apuca cu dinții.
addentro *adv.* înăuntru.
addestramento *m.* instruire; dresare.
addestrare *I. vt.* 1. a instrui; a dresa. *II. vr.* a se instrui, a exersa.

adetto *I. adj.* destinat. *II. m.* atașat: ~ *culturale* atașat cultural.
addietro *adv.* înapoi, la o parte: *lasciar ~ un lavoro* a părăsi o treabă.
addio *I. interj.* adio. *II. m.* rămas-bun.
additare *vt.* a arăta cu degetul.
addizione *f. (aritm.)* adunare.
addobbare *vt.* a împodobi.
addolcire *vt.* a îndulci.
addome *m.* abdomen.
addomesticare *vt.* a domestici.
addominale *adj.* abdominal.
addormentare *I. vt.* a adormi. *II. vr.* a adormi.
addossare *I. vt.* 1. a pune în spinare cuiva. 2. a atribui. *II. vr.* 1. a-și asuma o răspundere. 2. a se rezema cu spatele.
addosso *adv.* 1. în spate. 2. alături. 3. înăuntru.
adeguamento *m.* potrivire.
adempimento *m.* îndeplinire. 2. împlinire.
adempire *I. vt., vi.* a îndeplini; a împlini. *II. vr.* a se împlini, a se adevăra.
aderente *adj., m.* aderent; partizan.
aderire *vi.* a adera; a consimți.
adescamento *m.* ademenire; amăgeală.
adescare *vt.* a ademeni; a amăgi.
adesione *f.* adeziune, consimțire.
adesivo *I. adj.* adeziv, lipicios. *II. m.* 1. adeziv, leucoplast. 2. etichetă autoadezivă.
adesso *adv.* acum.
adirare *I. vt.* a mânia. *II. vr.* a se înfuria.

adolescenza *f.* adolescență.
adoperare *I. vt.* a întrebuința, *II. vr.* a se strădui.
adorabile *adj.* adorabil.
adornare *vt.* a împodobi.
adottare *vt.* a adopta; a înfia.
adottivo *adj. (jur.)* adoptiv.
adozione *f.* adoptare, înfiere.
adulare *vt.* a adula; a lăuda; a măguli.
adulazione *f.* adulție, măgulire.
adulto *adj.* adult, matur.
adulato *adj.* adulat, lăudat excesiv, lăușit.
adulterio *m.* adulter.
adunare *vt.* a aduna, a convoca.
aéreo *I. adj.* aerian; *arma ~a* aviație *II. m.* avion.
aerobico *adj. (sport)* aerobic.
aeronáuta *m.* aeronaut.
aeroporto *m.* aeroport.
aerospaziale *adj. (tehn.)* aerospațial.
afa *f.* zăpușeală.
affabile *adj.* afabil, politicos.
affacciare *I. vt.* a arăta. *II. vr.* a se arăta; a se înfățișa.
affamare *vt.* a înfometa.
affamato *adj.* înfometat.
affanno *m.* 1. gâfâială. 2. neliniște, anxietate. 3. pagubă.
affare *f.* 1. afacere. 2. importanță: *uomo di ~i* om de afaceri; *il giro d'~* cifra de afaceri.
affarista *1. adj.* afacerist.
affarista *2. m. (com.)* afacerist, om de afaceri.
affascinante *adj.* fascinant, seducător, cuceritor, fermecător.
affascinare *vt.* a fermeca; a fascina.

affatto *adv.* cu totul; (*negativ*) deloc, nicidecum.
affaticamento *m.* 1. oboseală, vlăguire; 2. șubrezenie.
afferente *adj.* aferent; referitor la.
affermare *I. vt.* a afirma. *II. vr.* a se afirma.
affermazione *f.* afirmație.
afferrare *I. vt.* 1. a se apuca puternic. 2. a înțelege ușor. *II. vi. (mar.)* a acosta. *III. vr.* 1. a se apuca. 2. a se înfrunta. 3. a se încăiera.
affettato *I. m.* felie de mezeluri etc. *II. (fig.) adj.* afectat, artificios, teatral, infatuat.
affettazione *f.* afectare, exagerare.
affettivo *adj.* afectiv.
affetto *1. adj.* afectat, atins de; bolnav.
affetto *2. m.* afecțiune, dragoste.
affeziune *f.* 1. afecțiune, dragoste. 2. (*med.*) boală.
affiancare *vt.* a așeza; a flanca.
affiatamento *m.* armonie, acord.
affidamento *m.* 1. încredere. 2. garanție, asigurare, promisiune.
affievolimento *m.* slăbire (a forței, a energiei etc.)
affidare *I. vt.* a încredința. *II. vr.* a se încredința cuiva.
affiggere *I. vt.* a afișa; a fixa. *II. vr.* a se uita fix.
affiliato *adj., m.* afiliat, asociat, înscris într-o societate.
affinamento *m.* rafinare.
affinché *conj.* ca să, pentru ca.
affine *adj. m.* înrudit, asemenea.
affinità *f.* afinitate.
affissione *f.* afișare, afișaj.
affisso *m.* afiș, anunț.